

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

130. De horrore iudicij super peccatorem in morte.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

sed in montis monte moritur Pontifex. A ut dignus locus meritis ejus monstraretur. Alius in valle, alius in campis, alius moritur in monte, alius in monte montis. O felices, qui in tanta summitate moriuntur! &c.

Mortui moriuntur, qui iusti. Quo mysterio? Apoc. 14.

Psal. 54.

Ecclesi. 23. 15.

Mortis memoriam, & mentionem horret, præscicorū.

Annos 6. Alii. Tigur. Vatab.

Sap. 1.

Mortem impii mantes illam amicam, sponsiones posuerunt ad fugiunt, & illam. acceperunt.

Isa. 28.

quàm ipsi credunt. Anima prævaricatorum iniqua. Sept. Anima impiorum peribunt immatura. Idem alibi: Tollentur immatura anima impiorum, sed non iustum. Ingredieris in abundantia sepulchrum, sicut infertur acervus eritici in tempore suo. Quod Athan. legit: Venies, si iustus fueris, in sepulchrum, u seges matura suo tempore dimissa, & ut manipulus area in tempore collectus. An non talis Isaac? Completi sunt dies Isaac centum octoginta annorum, consumptaque ætate, mortuus est, & appositus populo suo senex, & plenus dierum. O mortem iustum! Veniat pax, & requiescat in cubili suo, hoc est, pro cubili ipsam pacem habeat. Lazarus amicus noster dormit. Stephanus: Obdormivit in Domino. Ipse reges nos in sæcula. D. Hieron. ex Hebr. Ipse reges nos in morte.

Proo. 13. Sept. Ecclesi. 19. Job. 5. 26.

D. Athan. in Apolog. de fuga Gen. 35.

Isa. 57. Ioan. 11. Act. 7. Psal. 45. D. Hier. ex Hebr.

De horrore Iudicii super peccatorem in morte.

PVNCTVM CXXX.

Si repente interroges, quid respondebo? D. Thomas ait loqui de subitanea morte. Sic Septuag. Si repente morti tradideris, quis respondebit tibi? q. d. Cum tempus adest, rationes ineundæ parantur: sed si repente interroges, ac rationes perquiras, quis respondebit tibi:

Iob. 9. Sept.

Mortis subitanea horror.

Viam eorum super caput eorum reddam, hoc est, omniem antea vitam super caput eorum verfabo, pueritiam, juventutem, virilitatem, senectam, ut totius vitæ reddant rationem, sentiantq; pondus, ac rigorem iudicii.

Ezech. 9.

Post tot itinera, & magnalia Moyses forte putasset, Deum illius diffidentia oblitum, sed ecce post longos annos ait illi Dominus: Heus tu, Moyses: recordatisne, quid illic egeris, cum vice verborum percussione usus es? Ascende in montem istum Abarim. Hebr. Transitus ad Nabo, aut Nebel, quod est mensura Dei: q. d. ad Dei mensuram, & rutinam mensurandus. ac rutinandus es.

Num. 17.

Hebr.

D. Hier. in
Psal. 81.

Hinc D. Hieron. ad illud: *Deus stetit in synagoga Deorum, in medio autem Deos dijudicat.* Res formidabilis, inquit, res terroris plena; si Deos dijudicat, de peccatore quid faciet? *In medio.* Aquila: *In intimo Deus dijudicat.* Pagnin. *In intimo Angelos dijudicat; quid faciet de peccatore?*

Aquila,
Pagn.

Psal. 49.
Vatab.
Hebr.

Intelligite hac, qui obliviscimini Deum; vel istud, quæso, intelligite, ne quando rapiat per repentinam mortem, & non sit, qui eripiat. Sed quid intelligendum? quod tunc dixerat: Arguam te, & statuum contra faciem tuam. Hebr. ex Genebr. *Instruam, & ordinabo (rationes) ob oculos tuos.* Metaphora à bello, hoc est, rationes sic involutæ, sicque deordinatæ te imparatum adorientur. Sic Hieron. *Proponam te ante oculos tuos.* In tota vita tui oblitus vixisti, te sic oblitum ante te ipsum proponam: tunc senties miser, quàm alienum fuerit à recta ratione plus aliis, quàm sibi attendere. *Proponam te ante oculos tuos.*

Hieron.

Sept.

Sept. Statuum contra faciem tuam peccata tua. Terrifica objecta! & monstra horrenda, quæ plus terroris incutient, inquit Basil. quàm ipsa Inferni monstra!

Gen. 4.
Chald.

Si male egeris, statim in foribus peccatum aderit. Chald. *In diem iudicii peccatum tuum servatum est, in qua futurum est, ut ulciscatur de te.*

Isai. 59.
Alii.
Hebr.

Peccata nostra responderunt nobis. Alii: Peccata nostra accusant nos, & scelera nostra nobiscum. Hebr. *Et scelera nostra ante nos sunt. Et statuum contra faciem tuam;*

Pagnin.

*Pagn. Ordinabo in oculis tuis iudicium meum, q. d. In vita quasi alienis oculis iudicium vidisti, quasi tua videre non interesset, tunc in tuis oculis iudicium ordinabo, nec claudere poteris, & ordinabo iudicium meum, non quale tu putas: quin & juxta Chald. Ordinabo gehennam coram te, hoc est, necdum mortuus incipies Infernum apertum videre, Sed quod magis horrendum est, juxta Isidorum Clarium: *Statuum me contra oculos tuos.* Heu! quis hoc magis horrendum crederet? Post tergum tuum me semper infelix habuisti: ante oculos me tunc habebis. *Quid vis, te ipsum verte, me ante tuos oculos Iudicem videbis; quem videre noluisti placatum, iratum videbis.**

Chald.
Clar.

Arguam te, & statuum contra faciem tuam.

Et stitabo, vertit Theodotion, hoc est, interprete Apollinare, confertissimum peccatorum omnium cumulum ob oculos tibi proponam. Sic & Eusebius in Cat. Græca: *Statuum ad arguendum te ante oculos tuos peccata, quæ unquam fecisti, quæ tu quidem existimasti non amplius esse, nec in alicujus memoriam esse ventura, verum ego tanquam Deus illa traducam.*

Theodor.
Apollin.

Euseb.

Intelligite hac, qui obliviscimini Deum. Cajet. *Intelligite nunc hanc legem. Quam? Qui vivens oblitus est Dei, moriens obliviscetur sui.* Quam? peccata non deleta per penitentiam, erunt tunc præ oculis per justitiam. *Quam legem? Qui nunquam voluit cogitare iudicia Dei, videat ea in morte contra se apertis oculis ordinari, &c. Intelligite nunc hanc legem.*

Cajet.
Greg.

Quid mirum, si in mortis articulo peccator obmutescit? Ut ille ad primam interrogationem obmutuit, qui vestem nuptialem non habuit! Quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem? At ille obmutuit. Iniquitas oppilabit os. Camp. *Male sibi conscius non audebit mutire.* Chald. *Cujusvis auctoris mendacii os obturatum erit, Nulla tunc temporis erit excusatio.* D. Greg. *In illa distractione ultimæ incipationis, omne argumentum cessabit excusationis: quia conscientia cuiusque testis erit de veritate iudicii.*

Math. 22.
Psal. 109.

Camp.

Chald.

Greg. homil.
38. in Evang.

Joan. 8. Tulerunt illi ad Dominum: Magister, hæc mulier, &c. tunc inclinavit se, & digito scribebat in terra. Mirum! Visâ scripturâ, subdit Evangelista: *Unus post unum exhibant, inclinatis capitibus, muti sine verbo. Quid hoc? Hier. ait, scripsisse eorum peccata: tunc demisso capite sine verbo. Græc. Unus post unum exierunt à conscientia redarguti.* O quam horrendum vocari ad rationes!

Joan. 8.

Hier.

Convivabatur Rex ille Babylonis cum suis Optimatibus, & meretricibus. Tunc elevans oculos vidit manum quasi rationes scribentis contra candelabrum, ut tunc videret, quod nunquam antea videre voluisset. Ex quo tantoperè percussus est, ut toto corpore contremisceret, nihilq; aliud quàm eandem scripturâ fixis,

fixis.

fixis oculis intueretur. Quid hoc? Rationes inire debebat. Heu! si rationes reddendæ homini sic perturbant; quid reddendæ Deo? Ioseph in Gen. rationes reddidit homini, *Investigabat scripturas rationis.* Sic Chald. ubi nos legimus: *Vt quidpiam operis faceret.* Reddidit rationes homini mortali, ut ipse erat, tam diligens erat, ut scripturas investigaret, &c. nos rationes Deo reddendas cursum evolemus? sic negligentes? tam securi, B tam sine timore, &c.

Audi, totusque à capite ad pedes contremisce, dum hæc, quæ sequuntur, ex ore sanctissimi illius Patriarchæ Eleemosynarii attentè percipies. Ut æstimo ego humilis, dicebat, sufficit ad salutem astudè, & dolenter cogitare, & sollicitudinem habere de morte, quoniam nemo nobis in illa hora comparietur, aut comitabitur ex vita ista, nisi opera bona nostra. Et quomodo Angelis ventientibus, & properantibus, turbatur tunc anima, si inventa non fuerit præparata? quomodo rogat, ut addatur sibi modicum tempus vitæ, & audier: Quid enim? Tempus, quod vixisti, benè consumpsisti?

Et iterum dicebat, tanquam de semetipso: Quomodo, humilis Ioannes, transire poteris bestias arundineti, quando obviabunt tibi exactores? Væ! qualis timor, & tremor obtinet animam tunc rationem ponentem, tantis exquisitoribus, tam amaris, & immiseriordibus? Etiam Sanctus iste in memoria semper retinebat, quod Sancto Simeoni, qui in columnis stetit, per revelationem factum est norum: Quia, ut ait, exeunte anima è corpore, obviat ei, cum ascenderit à terra in cælum, chori Dæmonum, singuli in proprio ordine.

Obviat ei chorus Dæmoniorum superbæ, investigat eam, si habet opera eorum. Obviat chorus Spirituum detractionis, adspiciunt, si quando oblocuta sit, & poenitentiam non egerit. Obviat Dæmones fornicationis, scrutantur, si recognoscant in ea voluptates suas. Et quando à terra usque ad cælum misera

anima positura rationem pervenerit, seorsum ab ea sancti Angeli stabunt, & non adjuvabunt eam, nisi bonitates suæ. Hæc considerans hic nobilis, perterritus pro tali hora, & sollicitus factus est, ferens in memoria Sancti Hilarionis eloquium, qui cum è vita egressurus esset, formidavit, & dixit animæ suæ: Octoginta annos, ô humilis anima, habes serviens Christo, & times exire? Exi: quia misericors est. Et dicebat sibi Patriarcha: Si is, qui octoginta annos servavit Christo, & mortuos suscitavit, & signa fecit, timuit amaram illam horam, quid habes tu, humilis Ioannes, dicere, aut facere, quando obviaverint in faciem tuam crudeles illi, & immiseriordes exactores, & inquisitores? Ad quantos poteris rationem reddere? ad eos, qui exquirunt de mendacio: ad eos, qui de detractione: ad eos, qui de crudelitate: ad eos, qui de avaritia: ad eos, qui de memoria mali: ad eos, qui de odio: ad eos, qui exquirunt de perjurio? Et dementatus dicebat: Deus, tu eos increpa: nam omnis fortitudo hominum eis resistere non valet. Tu, Domine, da nobis ductores Sanctos Angelos, qui custodiant, & gubernent nos: multa enim est contra nos eorum insania, multus tremor, multus timor, multum periculum pelagi, æris hujus. Si enim de civitate in civitatem super terram ambulantes, deprecamur eos, qui nobis ductores sunt, ne in præcipitia cadamus, aut in aggregitium bestiarum loca, aut inaccessibiles & invios montes, aut in latronum manus, aut in eremum incomprehensibilem, aut in aquosam, & pereamus: quot ductoribus fortibus, & divinis custodibus opus habemus, pergentes longa via hac, & æterna, videlicet quæ ex corpore est egressio, & ad cælum ascensio? Hæ sunt sapientia plene Beati ad se, & ad omnes doctrinæ: hæ sunt ejus quotidianæ curæ, atque meditationes.

Ecc 3.

Quid

Gen. 19.
Chald.In Vit. Pat. in
Vit. ejusdem
Ioan. Eleem.
Vtilis cogitatio
de morte.Anima egredi-
enti de corpo-
re Dæmones
obviant, ut
sua in ea opera
perquirant.Viget se me-
moriam. S. Hi-
larius.